

CORONA INVESTIGATION COMMITTEE - DEEL 14 | DOOR JOCHEN MITSCHKA

Posted on 30. Oktober 2020

Belediging van royalty's of noodzakelijk proces?

Een standpunt van Jochen Mitschka.

Na "Leren van de Onderzoekscommissie Mexicaanse griep" (1), het onderwerp "De situatie van mensen in verpleeghuizen" (2), werd een verslag over de omstandigheden in Bergamo (3) gevolgd door: "De Drogen Test, Immuniteit en de Tweede Golf" (4). Na de hoorzitting over "De situatie van kleine ondernemers en zelfstandigen" (5), nu het 3e en laatste deel van sessie 6 (6), dat gaat over de situatie van kinderen.

Aan het begin van de zitting las mevrouw Viviane Fischer teksten voor uit brieven waarin werd gemeld hoe paniek en woede zich onder kinderen verspreidde ten opzichte van "asociale mensen" die "anderen wilden doden" door zich niet aan de overheidsvoorschriften te houden. De rapporten gingen zo ver als fysieke aanvallen voor het niet dragen van een masker buitenshuis.

"Ouders staan op"

De volgende spreker was mevrouw Tina Romdhani van het burgerinitiatief "Ouders opstaan", die zich specifiek tegen dit soort indoctrinatie van kinderen verzet, zoals in de inleiding door mevrouw Fischer wordt uitgelegd. Het initiatief heeft sinds mei meer dan 10 000 leden gehad (7). Het initiatief komt op voor de vrijheid van maskers voor kinderen en de vrije keuze van de vaccinatie, dus tegen de verplichte vaccinatie.

Mevrouw Romdhani vertelde vervolgens hoe de ervaring met haar eigen kinderen (hoofdpijn, misselijkheid door het masker, de wens om niet meer naar school te gaan) haar ertoe had aangezet om deel uit te maken van de beweging. Vervolgens rapporteerde ze over de druk die schoolbestuurders op ouders uitoefenen wanneer zij de concepten van hygiëne in twijfel durven trekken.

Ze rapporteerde toen over gevallen waarin kinderen gedwongen werden om maskers te dragen ondanks dat ze gemaskerd waren, en over uitspraken in schoolteksten die enorme druk uitoefenen, zelfs op basisschoolkinderen... "als je je niet aan de regels houdt, dan laten we je oppakken".

"Volgens het schoolbestuur van Karlsruhe zullen kinderen met een vrijstelling het komende schooljaar waarschijnlijk niet naar school kunnen gaan. Dit zou een enorme straf zijn voor deze kinderen, verklaarde mevrouw Romdhani, en voegde eraan toe dat deze verklaring alleen werd afgelegd op uitdrukkelijk verzoek van een moeder. En men zou zich kunnen voorstellen wat dit gedrag zou hebben betekend als de kinderen aan het begin van het schooljaar gewoon naar huis waren gestuurd zonder dat hun ouders zich daarop konden voorbereiden.

Vervolgens rapporteerde ze over de symptomen die bij kinderen werden waargenomen. Misselijkheid en braken, met verhoogde temperatuur en "verward praten in de slaap" werden gemeld. Het zou moeilijk zijn om de kinderen te leren om "de andere kant" te begrijpen, de kant die druk zou uitoefenen, het zou moeilijk zijn om hen uit te leggen dat ze gewoon uit angst zo zouden reageren.

Vervolgens meldde ze een geval waarin de acclimatisatieperiode voor kleuters werd teruggebracht van weken tot dagen. Dit was niet bedoeld om de inlooperperiode te verkorten, maar in bijzondere gevallen zelfs om deze te verlengen.

Mevrouw Romdhani werkt als gebarentolk en rapporteerde ook over speciale problemen voor mensen met gehoorproblemen, voor wie het verstaan nog moeilijker wordt door het dragen van een masker. Vooral als het gaat om kinderen met een verminderd gehoor.

Kinderen zouden worden gestraft voor het in twijfel trekken van de hygiënevoorschriften. Alleen al de vraag zou een overtreding zijn. Vervolgens rapporteerde ze over de druk op ouders die vaak "aan de kant" werken.

Vervolgens noemde ze de absurditeit van kinderen die buiten de school samen spelen op de speeltuinen en voetbalvelden zonder maskers. De gevreesde vermenging, die onder grote druk in de scholen wordt voorkomen, zou al lang geleden buiten de scholen zijn gebeurd. En dat zonder dat dit enig effect heeft op de infectiecijfers. Toch moeten de kinderen nu op school maskers dragen en afstand houden. De kinderen zelf zouden dit als absurd herkennen en het zou voor de ouders moeilijk zijn om dit uit te leggen.

In Baden-Württemberg zijn al verschillende gevallen van isolement van kinderen gemeld. De kinderen hadden niet alleen te lijden gehad van een huiselijke quarantaine, maar ook van een huiselijk isolement, waardoor contact binnen het gezin werd vermeden. Contact is alleen toegestaan met een masker en beschermende uitrusting, het huis alleen verlaten in geval van gevaar voor "leven en ledematen". De volksgezondheidsdienst kon op elk moment het appartement betreden en de ouders zouden bedreigd worden met opsluiting in gesloten instellingen en een gevangenisstraf van twee jaar als ze zich niet aan de regels zouden houden. Een testresultaat zou niet relevant zijn, maar de maatregelen zouden gedurende twee weken worden gehandhaafd.

Volgens hen zijn alle maatregelen bedoeld om kinderen te leren maatregelen te accepteren zonder ze in twijfel te trekken, om zich te onderwerpen. Op deze manier zouden de eigen gevoelens van de kinderen ook bewust "afgesneden" worden. Een kind zou een gevoel hebben voor wat goed en wat fout is. Dit gevoel zou ingeperkt en beschadigd zijn.

Vervolgens rapporteerde ze over de gevolgen die ook na de maskerdienst konden worden waargenomen. Er waren "meisjes die maskers verzamelen zoals ze vroeger stickers verzamelden", sommigen vinden het "cool" om met een masker rond te lopen. Anderen daarentegen voelden zich erdoor geïrriteerd en zijn gestoord.

Een kind meldde dat de relatie met de klassenleraren, die voor Corona een vertrouwensrelatie was, nu is veranderd. De schade als gevolg van de Corona-maatregelen zou al lang geleden zijn ontstaan.

Mevrouw Romdhani meldde dat ze in één zaak een strafrechtelijke aanklacht had ingediend. Toen ze het vervolgens op het politiebureau vroeg, zouden ze hebben gevraagd wat er was gebeurd, en de politievrouw zou hebben gezegd: "maar je moet niet vergeten, we hebben Corona!"

Vervolgens meldde ze een geval waarin een student die een gemaskerde bevrijding had, uit de klas werd gezet. Het antidiscriminatiebureau zou haar gelijk hebben bewezen, maar zei toen: "Maar we hebben Corona!"

Dr. Hoffmann legde zijn verbazing uit over de manier waarop kinderen en ouders worden behandeld. Hij zei dat de basiswet het gezin onder de speciale bescherming van de staat plaatste en dat er geen beperking in de basiswet was "behalve voor Corona".

Mevrouw Romdhani wees erop dat er een officiële aankondiging was dat brieven die zij had opgesteld waarin zij om informatie van scholen vroeg, niet meer zouden worden beantwoord. Ouders die blijven proberen om informatie te verkrijgen zouden "van Pontius naar Pilatus worden gestuurd". Iedereen die werd benaderd verwees naar een ander, zoals men had kunnen ervaren aan de hand van het voorbeeld van de geadresseerde leden van het staatsparlement vóór de stemming over het schoolmasker.

Als positieve ontwikkeling zou men echter kunnen constateren dat er een nationaal en internationaal netwerk van verzet zou worden gevormd en dat bijvoorbeeld de peetvaders van rechtszaken uitstekend in staat zouden zijn om ouders met problemen als gevolg van het verplicht dragen van maskers te ondersteunen.

Als voorbeeld van de dagelijkse problemen rapporteerde mevrouw Romdhani over kinderen die op weg naar school hun masker waren kwijtgeraakt en geen noodmasker van de school kregen zodat ze de lessen konden bijwonen, maar voor de school moesten wachten tot hun ouders hen ophaalden.

Basisschoolkinderen kregen kalligrafie-opdrachten "Ik moet een masker dragen", "Ik moet afstand houden", of "andere mensen kunnen ziek worden". In Beieren zijn er voorbeelden in de wiskundelessen waarin wordt berekend welk percentage van een groep een coronabesmetting zou kunnen oplopen.

Tot op de dag van vandaag zijn er jeugdwelzijnskantoren die geen begeleiding meer bieden. Veel adviescentra hadden alleen een telefoondienst. En u als gebarentolk wijst in dit verband op de uitsluiting van mensen met een handicap.

In principe zou volgens Dr. Füllmich de organisatie "Ouders opstaan" de taken overnemen die de staat niet meer vervult. Er is geen staatsforum waar kinderen en ouders hun zorgen over de coronamaatregelen kunnen uitwisselen en advies kunnen krijgen. In dergelijke gevallen zou altijd gezegd worden "dit is alleen maar vanwege Corona".

Vervolgens meldde ze dat leraren die proberen te remonstreren, en een balancerend effect te hebben, meestal sterk gemarginaliseerd zijn. Uiteindelijk zouden ze hun baan op het spel zetten voor het welzijn van de kinderen, wat niet hoog genoeg gewaardeerd kan worden.

Mevrouw Sternbeck wees erop dat er verschillende manieren zijn om met een bedreiging om te gaan. Men noemt het "identificeren met de agressor". Als voorbeeld meldde ze dat kinderen die misbruikt zijn, de neiging hebben om hun eigen kinderen zelf als volwassenen te misbruiken. Het zou een onbewust proces zijn waarmee ze proberen de situatie te boven te komen. Ze ziet overidentificatie met de "Corona-held" die anderen beschermt door het masker, of door het "masker als een mode-item" activeert ook dit proces. Dit is precies wat de industrie zou commercialiseren en normaliseren door het aanbieden van poppen met maskers en het produceren van maskers precies voor deze doelgroep.

Mevrouw Sternbeck vreest dat kinderen die op de lange termijn onder deze afstand en maskerplicht worden geplaatst, de natuurlijke verwijzing naar hun eigen oordeel zullen verliezen en mensen zullen worden die de verwijzing naar zichzelf zijn kwijtgeraakt en vervolgens op de lange termijn aan ernstige geestelijke stoornissen zullen lijden. Dit is natuurlijk altijd afhankelijk van de algemene omstandigheden waaronder de kinderen opgroeien, met name het gedrag van hun ouders.

Dr. Füllmich wees erop dat de discussie over overheidsbesluiten in het verleden nooit is onderdrukt zoals nu in de huidige crisis van overheidsmaatregelen. Hij zou persoonlijk niet zo'n vijandigheid tegen critici van de Corona-maatregelen hebben ervaren als in Duitsland in de VS.

Mevrouw Sternbeck vertelde vervolgens over een jongere die om gezondheidsredenen was vrijgesteld van het dragen van een masker, die zich ook in Baden-Württemberg op de verordening had beroepen, maar die niet door drie buschauffeurs werd meegenomen. Een van de buschauffeurs was zelfs uit de bus gestapt en dreigde hem te slaan.

Zelf zou ze in de bakkerij benaderd zijn door een moeder die zei dat ze absoluut niet met de scholen wilde werken. Ze zou hebben geantwoord dat zij en haar kinderen normaal met elkaar zouden spelen, waarom dan ineens andere regels zouden moeten gelden op school. Waarbij de tegenstander "in razernij" uit de

bakkerij zou zijn gelopen. Ze vroeg zich af of in de tussentijd de angst voor sociale druk groter zou zijn dan de angst voor het virus.

Mevrouw Romdhani, die lange tijd in het buitenland heeft gewoond, merkte op dat ze eerder had gemerkt dat de Duitsers terughoudend waren om bepaalde vragen te stellen. En ze dacht dat deze crisis nu juist deze kwaliteiten naar voren had gebracht.

Dr. Hoffmann wees erop dat in het kader van de maskerdiscussie de bescherming van minderheden volledig zou zijn komen te vervallen. Iedereen die om gezondheidsredenen geen masker zou kunnen dragen, zou in het eenvoudige geval worden gezien als een "masker humeur", maar vaak als iemand die "anderen wil besmetten", die "asociaal" is, die "andere mensen wil vermoorden", "wat in gedachten opkomt". Een kind zou immers niet eens de kans krijgen, die een volwassene door socialisatie en zelfvertrouwen zou hebben gekregen, om deze sociale stigmatisering tegen te gaan.

Dr. Füllmich vroeg nogmaals uitdrukkelijk of in Duitsland de behoefte aan harmonie en de vijandigheid tegen degenen die er anders over denken, naar de mening van mevrouw Romdhani groter zou zijn dan in het buitenland. Ze wees erop dat ze al vele jaren in Tunesië woonde, het zou daar vergelijkbaar zijn geweest. Wat zij echter zou horen van andere Europese landen, met name in het noorden, zou meer ontspannen zijn met niet-conformisten daar. Na een korte uitleg over hoe kinderen en moeders reageren op mensen met een handicap, zei ze: "Wij Duitsers hebben het moeilijk om anders te zijn".

Mevrouw Sternbeck wees erop dat in de samenleving de devaluatie van critici van overheidsmaatregelen steeds drastischer vormen aanneemt. Voor zulke mensen zou een nieuw mensbeeld ontstaan. Er wordt gesproken over "naakte gezichten" alsof het onfatsoenlijk is om zonder gezichtsbedekking te zijn.

Dr. Hoffmann vroeg vervolgens of het bekend was dat kinderen vaker agressie of auto-agressie zouden ontwikkelen als gevolg van onveiligheid en dwang. Er waren echter alleen individuele rapporten over dit onderwerp, geen algemeen onderzoek door de uitgenodigde personen. Mevrouw Romdhani meldde van haar jongere zoon dat hij nu na schooltijd "geladen" thuis zou komen, wat in het verleden niet het geval zou zijn geweest. En ze rapporteerde dat in andere gezinnen vooral kleine kinderen ook zouden flippen,

schreeuwen, ruzie zoeken, en dat de ouders daar niet altijd mee om zouden kunnen gaan.

Vooruitzichten:

In het volgende deel volgt de samenvatting van het verslag over de voordelen of nadelen van de gezichtsmaskers.

Bronnen:

(1) <https://kenfm.de/corona-untersuchungsausschuss-teil-1-von-jochen-mitschka/> und <https://kenfm.de/corona-untersuchungsausschuss-teil-2-von-jochen-mitschka/>

(2) <https://kenfm.de/corona-untersuchungsausschuss-teil-3-von-jochen-mitschka/> und <https://kenfm.de/corona-untersuchungsausschuss-teil-4-von-jochen-mitschka/>

(3) Zusammenfassung Teil 5:

<https://kenfm.de/corona-untersuchungsausschuss-teil-5-von-jochen-mitschka/> Video: <https://corona-ausschuss.de/sitzung3/>

(4) <https://corona-ausschuss.de/sitzung4/>

(5) <https://corona-ausschuss.de/sitzung5/>

(6) <https://corona-ausschuss.de/sitzung6/>

(7) <https://t.me/ElternInitiative>

+++

Met dank aan de auteur voor het recht om te publiceren.

+++

Foto bron: [OvalMedia](#)

+++

KenFM streeft naar een breed spectrum aan meningen. Opiniëartikelen en gastbijdragen hoeven niet de mening van de redactie te weerspiegelen.

+++

Vind je ons programma leuk? Informatie over verdere ondersteuningsmogelijkheden vindt u hier:

<https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++

Nu kunt u ons ook ondersteunen met Bitcoins.

BitCoin-adres: 18FpEnH1Dh83GXXGpRNqSoW5TL1z1PZgZK